

Socialministeren (Bomholt): Der er ikke i sygeforsikringsloven taget udtrykkelig stilling til, om der under en arbejdskonflikt kan udbetales sygedagpenge til lønarbejdere, der omfattes af konflikt. Efter loven ydes dagpenge til lønarbejdere kun som erstatning for tab af arbejdsfortjeneste eller arbejdsløshedsunderstøttelse, medens tab af strejkeunderstøttelse ikke nævnes. På baggrund heraf er det naturligt at fortolke loven således, at man bruger samme regel som den, der fandtes i den hidtidige almindelige sygelønsordning, der byggede på en aftale mellem organisationerne, og hvori det udtrykkeligt var bestemt, at sygedagpenge ikke blev udbetalt under konflikt.

Direktoratet for sygekassevæsenet har ud fra disse betragtninger truffet den afgørelse, at der ikke efter sygeforsikringsloven kan udbetales dagpenge til lønarbejdere under konflikt. Afgørelsen er truffet, efter at direktoratet har forhandlet med det i henhold til sygeforsikringslovens § 60 nedsatte udvalg, hvori der er repræsentanter for Landsorganisationen, Arbejdsgiverforeningen og sygekasserne. Arbejdsmarkedets parter står altså bag afgørelsen.

Til begrundelse for direktoratets afgørelse kan anføres, at dagpengeordningen for lønarbejdere er baseret på bidrag fra arbejdere og arbejdsgivere i forhold til antallet af arbejdstimer, for hvilke der er udbetalt løn, og at der således ikke under konflikten indgår bidrag til fonden fra de af konflikten omfattede områder. På den anden side finder jeg det helt i sin orden, at Landsorganisationen af praktiske og sociale grunde har besluttet, at den enkelte lønmodtager ikke under sygdom skal berøres af konflikten, og at man derfor har truffet den aftale med sygekasserne, at disse udbetaler dagpenge efter de sædvanlige regler mod fuld refusion af de udbetalte beløb til konfliktramte fra Landsorganisationen.

Aksel Larsen: Hvis jeg har forstået den højtærede ministers redegørelse ret, er det altså en afgørelse, der er truffet af direktoratet for sygekassevæsenet, uden at man har forhandlet med ministeren. Det er ikke en afgørelse fra ministerens side. Ministeren siger, at arbejdsmarkedets parter står bag afgørelsen. Jeg tvivler da ikke om, at Arbejdsgiverforeningen godkender afgørelsen,

den kan kun gavne Arbejdsgiverforeningen, men det forbavser mig unægteligt, at Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund har godkendt noget sådant. Efter min mening burde Landsorganisationens ledelse ikke godkende noget sådant, men i stedet henvende sig til den højtærede minister med protest mod en sådan disposition fra direktoratets side.

Da det fremgår af ministerens redegørelse, at det i bedste eller i værste fald er tvivlsomt, om der er lovmæssig dækning for den pågældende disposition fra direktoratets side, uanset om den er godkendt af arbejdsmarkedets parter, synes jeg, at ministeren skulle undersøge, om den trufne afgørelse ikke kunne omgøres. Hvis den højtærede minister virkelig mener, at som loven er affattet, måtte en sådan afgørelse træffes, tillader jeg mig at anbefale den højtærede minister snarest muligt at komme med forslag til en ændret affattelse af den pågældende lovparagraf, således at vi ikke fremtidig kommer i den situation, at sygekassevæsenet skal bruges til at vanskeliggøre det for arbejderne under en faglig konflikt.

Socialministeren (Bomholt): Der opsamles nu visse erfaringer, og hvis de giver LO eller arbejdsgiverne anledning til ønske om ændring af lov eller praksis, er det naturligt, at spørgsmålet herom rejses og nærmere drøftes i udvalget angående § 60.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Rask-Ørsted Fondet. (Danmarks internationale videnskabelige fond).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2960).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.